

največjih hrvaških (dubrovniških) pesnikov, čigar 350-letnica smrti mineva letos, prihodnje leto pa bodo slavili 400-letnico njegovega rojstva. O arhaizmi in neologizmi piše v razpravi z naslovom *Jezik in globina časa* Radoslav Katičić. Objavljeno je tudi predavanje *Beseda o pesniški besedi*, ki ga je imel Ante Šoljan slušateljem jugoslavistike na zagrebškem vseučilišču.

*

V 11. številki skopskega Spektra piše Fanija Popova o hudomušnih pesmih iz znamenitega *Zbornika bratov Miladinov* (ki ga imamo tudi v slovenskem prevo-

du). Katica Čulavkova piše o kontinuiteti v makedonski literarni zgodovini, pri tem je poiskala nekatere literarnozgodovinske in teoretično metodološke vzporednice. Vera Stojčevska Antić je napisala sestavek ob uvodu v poetiko makedonske srednjeveške književnosti.

*

Dimitar Solev piše v dvojni številki (5–6) skopskih Razgledov, objavil je tri krajše pripovedi, novelo z naslovom *Petko* pa je prispeval Stojan Petkovski. *Pesniška vertikala o nemiru* je naslov ocene, ki jo je napisal Vele Smilevski o pesniški zbirki Slavka Janevskega *Pasje hoste*.

Aforizmi

J. Mrkalj-
Kadmus

Samoljublje je grenko zdravilo osamljenosti.

*

Dokaj zmotno je, če mislimo, da se moramo začeti oglašati samo takrat, kadar na nas močno pritisnejo.

*

Moj največji notranji sovražnik je moj drugi jaz.

*

Tovariši, nikoli nismo bili enakopravni pri bogatenju.

*

Ko smo najbolj podobni sami sebi, smo za druge neznosni.

*

Če se partija loči od oblasti, kdo bo poskrbel za pravično delitev premoženja?

*

Z iskanjem kompromisov vedno pridemo do napačne slike upanja.

*

Obljubljali so nam nebesa in zemljo, zase so obdržali zemljo, morje in otoke, nam pa še verjeti v nebesa ne pustijo.

*

Sedanjest najbolj demantira naše najboljše preroke iz polpreteklosti.

*

O bog, naj me spomin zapusti, ko bom začel pisati memoare.